

«”Ασθενής και ωδιπόρος αμαρτίαν ουκ ἔχει”

Αρχιμ. Γεωργίου Χρυσοστόμου»

[Ορθοδοξία και Οοθοποαξία / Οοθόδοξη πίστη](#)



Η πιο παρεξηγημένη Ιερή Παροιμία “Σε

ποιες περιπτώσεις μπορούμε θεμιτά και νόμιμα να καταλύσουμε την νηστεία;” είναι ένα σύνηθες ερώτημα πιστών προς τους ιερείς και ιδιαίτερα προς τους πνευματικούς - εξομολόγους. “Ασθενής και οδοιπόρος αμαρτίαν ουκ ἔχει”, είναι μια εξίσου συνηθισμένη απάντηση. Πρόκειται όμως για μια παρεξήγηση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι παροιμίες αποτελούν καταστάλαγμα της μακρόχρονης εμπειρίας των ανθρώπων. Και για τον λόγο αυτό αναγνωρίστηκαν παντού και πάντοτε ως αναμφισβήτητες αλήθειες. Μία από τις παροιμίες αυτές είναι και η “ασθενής και ωδιπόρος (ή ωδειπόρος) αμαρτίαν ουκ ἔχει”. Με απλούστερα λόγια: “Ο άρρωστος και η έγκυος γυναίκα δεν αμαρτάνει εάν δεν νηστέψει”. Σήμερα όμως, οι περισσότεροι παρανοούν την έννοια της παραπάνω ρήσης, είτε από άγνοια της αρχαίας ελληνικής γλώσσας, είτε από την ανορθόγραφη καταγραφή της λέξης ωδιπόρος (και όχι οδοιπόρος = ταξιδιώτης). Έτσι, η ρήση μετατράπηκε σε “ασθενής και οδοιπόρος αμαρτίαν ουκ ἔχει” δηλαδή: [\(περισσότερα...\)](#)